NAMAZ "İMÂNDIR"

Muhammed Âkif

23 Zilhicce 1435 Cuma
17 Ekim 2014

Ey Allah'ın kulları!

Allah subhanehu ve teâla, Meryem suresinde, bazı peygamberlerin isimlerini saydıktan sonra şöyle buyurur:

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

Onlardan sonra, namazı zayi eden, şehvet ve dünyevî tutkularının peşine düşen bir nesil geldi. Onlar bu tutumlarından ötürü büyük bir azaba çarptırılacaklardır.[1]

Yine Rabbimiz, cehennem ehlinin ateşe atılma sebeplerinden birisi olarak namazı terketmelerini göstermiştir.

(Cennet ehli, Cehennem ehline sorarlar)

مَا سَلَكَكُمْ فِى سَقَرَ

Sizi Sekar'a (Yani Cehenneme) sokan şey nedir?[2]

قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ

Onlar şöyle dediler: "Biz namaz kılanlardan değildik."[3]

Ey Allah'ın kulları!

Namazın terki, en büyük zulüm ve en şedit günah olan şirkten sonra günahların en büyüğüdür. Namaz, tevhidden sonra islamın en büyük şiarı ve emridir.

Namaz, imândır. Nitekim "Allah sizin imanınızı zayi edecek değildir[4]" ayetindeki "iman" ile namaz kastedilmiştir. Buhari'nin naklettiğine göre Berâ b. Azîb radiyallah anh şöyle demiştir: "Kıblenin değiştirilmesinden önce bazı kimseler vefat etmişler ve şehit olmuşlardı. Biz onlar hakkında ne diyeceğimizi bilemedik. Bunun üzerine Yüce Allah şu âyeti indirdi: "Allah sizin imanınızı zayi edecek değildir."

Allah subhanehu teala tevhid ile namazı yanyana zikretmiş ve şöyle buyurmuştur:

وَمَا اُمِرُوا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, Allah'ı birleyen kimseler olarak O'na kulluk etmeleri, namazı kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu dosdoğru dindir.[5]

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den Muaz radiyallahu anh'i Yemen'e gönderirken, Onları ilk önce Allahtan başka ibadet edilmeye layık ma'bud olmadığına ve benim Allah'ın Rasulü olduğuma şehadet etmeye davet et. Eğer kabul ederlerse Allah'ın onlara her gün ve gecede beş vakit namazı farz kıldığını bildir. [6]

Namaza devam etmek ve onu huşu ile kılmak mü'minlerinden vasıflarındandır. Nitekim Allah celle ve ala, Mu'minun suresinde; "Mü'minler gerçekten kurtuluşa erdiler"[7] buyurduktan sonra, kurtuluşa eren mü'minlerin vasıflarından olarak namazı huşu ile kılmayı ve namaza devam etmeyi de saymıştır.

Asr-ı Saadette namazın terkedilmesi diye bir şey bilinmemektedir. Öyle ki, münafıklar dahi Müslüman görünmek için cemaatle namaza devam ediyorlardı. Maalesef önceki ümmetlerin başlarına gelen bu büyük musibet bu ümmetinde başına geldi ve islamın üzerine inşa edildiği tevhidden sonraki ikinci rükün yani namaz yaşlılara ve emeklilere tahsis edilip terkedildi.

Ey Müslümanlar!

Namaz dinin direğidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki:

"İşin başı İslam, direği namaz ve zirve noktası da cihaddır."[8] Nasıl ki, binanın sütunları yıkıl-

[1] Meryem,59
[2] Müddessir,42
[3] Müddessir,43
[4] Bakara,143
[5] Beyyine, 5
[6] Buhari, Zekât,1
[7] Mu'minun, 1
[8] Tirmizi, İmân,2616. Tirmizi dediki: "Hasen-Sahîh bir hadistir.; Ahmed, Müsned, 5/231; el-Elbâni hadisin hasen olduğunu söyledi.

dığında ayakta durması imkânsızsa, beş vakit namaz olmaksızın da kişide sahih islam bulunmaz.

Ey Allah'ın kulları!

Nebi aleyhissalatu ve'sselamın şu tehditlerine kulak verin. O şöyle buyuruyor:

بَيْنَ الرَّجُلِ وَ بَيْنَ الْكُفْرِ وَالشِّرْكِ تَرْكُالصَّلاَةِ.

"Kişi ile küfür ve şirk arasında namazın terki vardır."[9]

"Her kim namazı terkederse şüphesiz küfre girmiştir."

اَلْعَهْدُ الَّذِي بَيْـنَنَا وَبَيْـنَهُمُ الصَّلاَةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ

"Bizimle (münafıklar) onlar arasındaki ahid namazın terkedilmesidir. Kim namazı terkederse küfre girmiş olur. "[10]

"Kıyamet gününde kulun ilk hesaba çekileceği amel namazdır. Namaz sâlih olursa, diğer amelleride salih olur; Namaz fasid olursa, diğer amelleri de fasid olur."[11]

مَنْ حَافَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورٌ وَلَا بُرْهَانٌ وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأُبَيِّ بْنِ خَلَفٍ

"Kim, şu beş vakit namazı muhafaza ederse (onları vakitlerinde devamlı kılarsa), namazı, kıyâmet gününde onun için (önünü aydınlatan) bir nur, burhan ve (cehennemden) bir kurtuluş olur.Kim de beş vakit namazı muhafaza, kıyâmet gününde onun için ne (önünü aydınlatan) bir nur, ne bir burhan, ne de (cehennemden) bir kurtuluş olur.Kıyâmet gününde de o, Kârun, Hâmân, Firavun ve Ubeyy b. Halef ile beraber olur."[12]

İbn-i Kayyim rahimehullah "Kitabu's-Salât" isimli eserinde bu hadisi naklettikten sonra şöyle demiştir: "Namazı terk edenin özellikle bu dört kişi ile beraber olacaklarının zikredilmesinin sebebi şudur: Bu dört kişi, küfrün ileri gelenleridir. Burada bedîi bir işâret vardır. Zira namazı terk eden kimse; malı, mülkü, riyâseti veya ticaretinin meşguliyeti sebebiyle namazı terk eder. Kim,malının meşguliyeti sebebiyle namazı terk ederse,"Kârun" ile beraber olur. Kim, mülkünün meşguliyeti sebebiyle namazı terk ederse, "Firavun" ile beraber olur. Kim, riyâsetinin meşguliyeti sebebiyle namazı terk ederse, "Hâmân" ile beraber olur. Kim, ticaretinin meşguliyeti sebebiyle namazı terk ederse, "Ubeyy b. Halef" ile beraber olur."

Tirmizi'nin Sünen'de naklettiğine göre Tabiîn'in büyüklerinden Abdullah b. Şakik rahimehullah şöyle demiştir: "Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in ashâbı namazdan başka hiçbir amelin terk edilmesini küfür olarak görmüyorlardı. [Namaz bundan müstesnadır."[13]

Buhari'nin Tarihte, İbni Ebi Şeybe'nin Kitabu'l-İman'da naklettiğine göre Emir'ul-Mu'minin Ali b. Ebi Talib şöyle demiştir: "Namaz terkeden küfre girmiştir."

Emir'ul Mu'minin Ömer İbn'ul Hattab radiyallah'u anh mescidde şehit olduğu suikastte yaralandığı vakit kendisine sabah namazının vaktinin çıkmak üzere olduğu bildirildi. Yarasından kanlar akmakta iken namazını kıldı ve ardından şöyle dedi: "Dikkat edin! Namazı terkeden kimsenin İslam dininden nasibi yoktur."[14]

Ey Allah'ın kulları!

Öyle bir günden sakının ki, o gün insan secde etmek isterde secde edecek takati bulunmaz. O gün pişmanlıkların hepsi boştur ve insanlar kimseye haksızlık etmeyecek, herşeyi hak-

[9] Muslim, İman, 76
[10] Tirmizi, İman, 2621
[11] Tirmizi, Salât, 413
[12] Ahmed (2/169); Dârimî; (2/301)
[13] Tirmizi, İman, 2622
[14] İbni Ebi Şeybe, İman,103; Malik, Muvatta',Tahare,86

kıyla bilen ve kimseye zerre kadar haksızlık etmeyecek Melik'in önünde tek tek hesaplar verirler.

Ey Allah'ın kulu!

Cehennem ateşi bir hayal, rüya veya serap değildir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in beyanı ile şu dünyadaki en şiddetli ateşin tam yetmiş katı daha şiddetli bir ateştir. Cehennemde ölümde yoktur. Cehennem ehli azaptan dolayı cehennem bekçisi Malik'e şöyle seslenirler. "Ey Mâlik! Rabbin bizim işimizi bitirsin! diye seslenirler. Mâlik de: Siz böyle kalacaksınız! der."[15] Ayetin devamında Allah şöyle buyurur: "Andolsun biz size hakkı getirdik, fakat çoğunuz haktan hoşlanmıyorsunuz."[16]

Ey Allah'ın kulu!

Seni, sen "hiçbir şey" iken yaratan, sen doğar doğmaz öncesinde eseri yokken sırf sana gıda olsun diye annenin göğüslerine süt indirip seni doyuran, annenin kalbine senin üzerine titremesi için şefkat koyan, kâinattaki çeşit çeşit rızıkları senin için yaratan ve daha birçok nimetlerle seni büyütüp olgunlaştıran ve tüm bunlara karşılık senden az bir şey isteyen Rabbine karşı nankör olma.

Tövbelerin kabul görmeyeceği günden evvel Allah'a dön ve ona istiğfar et. Allah kendisine tövbe edilmesini sever. Nitekim buyurur ki:

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا

"Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. "[17]

قُلْ يَا عِبَادِىَ الَّذِينَ اَسْرَفُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir."[18]

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'de Allah'ın kulun tevbesinden hoşnut oluşunu şu şekilde anlatıyor: "Allah'ın kulunun tövbesine sevinmesi şuna benzer: Bir insan azığını, su tulumunu bir deveye yüklemiş, sonra yolculuğa çıkmıştır. Nihayet çorak bir yere vardığında uykusu gelmiş, devesinden inerek bir ağacın altında istirahate çekilmiştir. Kalktığında devesinin kaybolduğunu görmüş ve değişik tepelere koşarak onu aradığı halde bulamamış ve yorgun bir vaziyette, ağacın altına yatmıştır. Tekrar uyandığında devesini yanı başında durduğunu görüp de yularından yapışıp, son derece sevinerek, yanlışlıkla; "Ey Allah! Sen benim kulumsun, ben senin Rabbinim." demiştir. İşte Yüce Allah, kendisine tövbe eden kuluna, devesini kaybettikten sonra bulan adamdan daha fazla sevinir."[19]

Rabbimiz Allah azze ve celle'den kendim için ve sizin istiğfar ediyorum. Sizde Rabbiniz olan Allah'tan af ve bağışlanma dileyin, o'na yönelin ve o'nu tevhid ederek ibâdet edin. Rabbiniz Ğafur ve Rahim olandır.

Muhammed Âkif
23 Zilhicce 1435 Cuma
17 Ekim 2014

[15] Zuhruf,77
[16] Zuhruf,78
[17] Tahrim,8

[18] Zumer,53
[19] Buhârî, Deavât 4; Muslim, Tevbe 3